

Jozef Kianička
rím. kat. kňaz, cirkevný hodnostár
(1887 – 1956)
pôsobiaci v Nemšovej

Narodil sa 11. februára 1887 v Žiline. Teológiu študoval v Ostrihome a r. 1909 bol v Nitre vysvätený za kňaza. Ako kaplán pôsobil najskôr v Bošáci a v r. 1911 – 1914 postupne v Horných Vesteniciach, Oponiciach a Pruskom. Štyri roky bol vojenským kurátorom, od r. 1919 kaplánom v Ochodnici, Divíne a od r. 1921 farárom v Moravskom Lieskovom.

R. 1942 sa stal farárom v Nemšovej, kde pôsobil 12 rokov. R. 1954 odišiel do dôchodku. V Nemšovej sa stal v r. 1950 čestným kanonikom, keď už od r. 1943 zastával i funkciu okresného dekana.

Hoci svoje pôsobenie v Nemšovej začal v období vrcholenia 2. svet. Vojny, faru a kostol nikdy neopustil. Naopak zintenzívnil modlenie i omše, na ktorých nabádal veriacich utiahnuť sa pod ochranu Panny Márie do bezpečia. To nachádzali najmä v Trenčianske Závade, v domoch závadských spoluobčanov a v miestnej škole. Po šťastnom prežití vojny navrhol z vďaky za ochranu postaviť Panne Márii Fatimskej kaplnku, čo sa stretlo medzi veriacimi s uznaním a nadšením. Z vlastných zbierok farníkov a taktiež podľa projektu. J. Foltána dal nanovo postaviť i vo vojne zostrelenú vežu kostola. Pri tej príležitosti dal obnoviť i celý kostol zvonku.

Bol horlivým zástancom misíí a rozširovania pobočností 9. prvých piatkov k Božskému srdcu Ježišovmu.

Zomrel v Žiline dňa 16.02. 1956, kde je o pochovaný.